

Publicerad 2010-03-28 10:40 av Mikaela P

Skreven under tidiga tonåren. Budskapet framgår nog ganska tydligt.

Bit för bit

Vi tittade mot samma punkt på dörren

Vi såg ett svart hål

Hålet tycktes hänskratta mot oss

Jag var liten, bräcklig men ändå stark

För jag kunde se på dig

utan att ta chansen att slå sönder dig

Du var en hjälte bortom alla gränser

Jag tyckte mig se en gloria över ditt huvud

Du var så stark

Mörkt och böljande var ditt hår

Jag avundades dig

Du var min hjälte och du var vacker

Men vad gick fel?

Du stod där och det brann i dina ögon

Jag blev rädd men jag vet en som blev räddare

Jag vet en som blev ditt offer

Alla skrik, hån och slag föll över en enda person

Den finaste av alla på denna ruttna jord

Du var inte längre min hjälte

Nu står jag här ett antal år senare

Jag kan se dig ta dina långa och spänstiga kliv

Kan höra ditt skratt eka mellan husen

Jag fylls av ett hat

Alla år av ångest, rädsla och osäkerhet

Alla år som jag kunde ha varit lycklig

Alla år då jag kunde ha fått vara det jag var

Ett barn

Du ringer ibland och beklagar dig

Säger att du älskar mig

att du saknar mig

Jag tror inte på ett enda ord

Men jag nickar och ler för hennes skull

För att hon orkade ställa sig upp

Du hatar henne för det

Allt måste få ett slut

Pappa, om du trampar på oss igen

så kommer jag att krossa dig

Bit för bit ska jag mala sönder dig till pulver

Du ska få känna på riktig smärta

Den jag fick leva med under alla år

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Mikaela P med Poeter.se id #32872 innehar upphovsrätten